

Centenari de Josep M.ª Folch i Torres

Josep Gual i Lloberes

Cent anys són una pila d'anys, un bon grapat. Aquest any de 1980, s'escau el centenari del naixement de l'escriptor Josep M.ª Folch i Torres. La data és ben llunyana, però el personatge, com aquell qui diu, encara el tenim a tocar.

Possiblement les generacions d'avui tenen una certa ignorància de la seva obra primerenca. Les seves col·laboracions literàries a les revistes de començaments de segle resten una mica esvaïdes, com en una mena de nebulosa distant, amb tot però, no deixen de constituir els fonaments a partir dels quals s'anà bastint l'edifici de tota la producció posterior.

I aquestes generacions d'ara sí que tenen notícia i han establert coneixement directe amb l'autor.

Aquest número del CARRER DELS ARBRES dedicat a commemorar el Centenari ha rebut la col·laboració escrita d'uns badalonins que per la seva edat no pogueren llegir els contes, les novel·letes o les novel·les en l'època en què anaven sortint a la llum. Reafirmo però que el coneixement

que en tenen és ben directe. Perquè precisament en aquest any de 1980, any olímpic, en podem treure un símil. Els escrits de Josep M.ª Folch i Torres ens han estat passats en rellevament com la torxa d'Olimpia, de la mà dels nostres avis i pares i el caliu no s'ha apagat mai.

Fou al seu temps l'autor més llegit de Catalunya i la seva tasca de dignificació de la nostra llengua passa per damunt de banderies político-socials. Que si fou fundador dels diguem-ne beatífics «Pomells de Joventut» també col·laborà amb el setmanari punyent de «La Tralla» i si va dedicar anhels i esforços en la tasca empresa per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, també seguí les directrius polítiques del Dr. Martí i Julià, i patí l'exili molts anys abans de la maltempsada.

Després de la derrota de Catalunya a l'any 1939, emmudí com tants i tants.

Commemorem el Centenari d'un autèntic patriota català.

